

Bästa gänget på Ängen

Ann Gomér
Carina Ståhlberg

Bästa gänget på Ängen

av Ann Gomér

Förlag:
Bona Signum AB
Lavstigen 1
261 72 Häljarp
kontakt@bonasignum.se
www.bonasignum.se

Författare: Ann Gomér
Illustratör: Carina Ståhlberg

Tryck: Print in Baltic JSC
© 2024 Bona Signum AB. Får ej kopieras.

ISBN: 978-91-89738-14-0

Det här är gänget på Ängen.

Samira har nyligen börjat jobba på Ängen. Hon trivs väldigt bra med det.

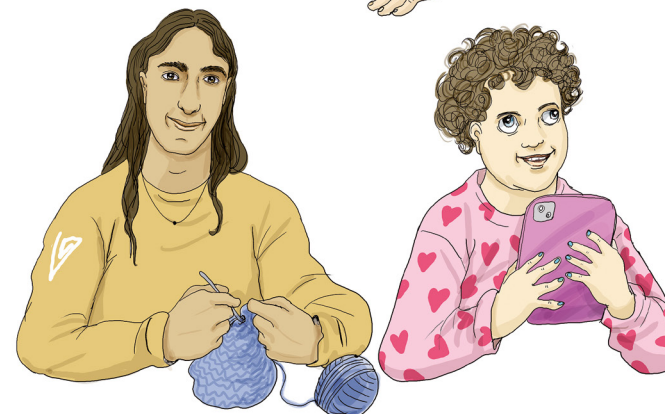
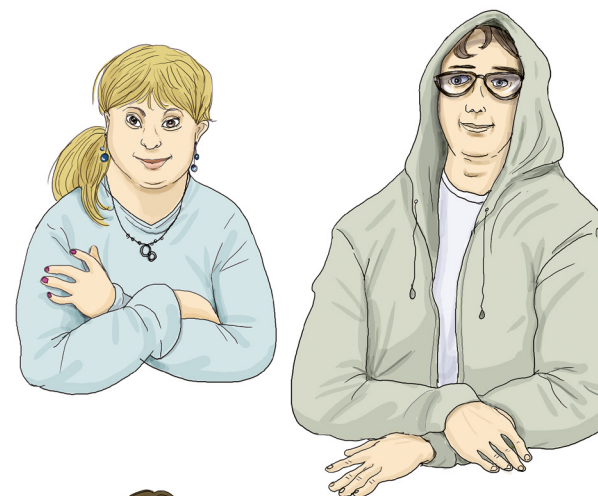
Musse har jobbat på Ängen i fyra år. Han älskar sitt jobb.

Eva bor på Ängen. Hon är väldigt noga med allt och gillar att städa. Hon tycker även om att dansa och att lägga pussel.

Klas bor på Ängen. Han är ganska slarvig men en vänlig man och en fin kompis. Klas gillar musik men lyssnar hellre än dansar.

Ali bor på Ängen. Han är en snäll och lugn kille. Han tycker inte om bråk, han vill att alla ska vara vänner. Ali är duktig på att virka och att dansa.

Frida bor på Ängen. Hon kommunicerar mest med tecken. Hon älskar musik och har alltid sin surfplatta med sig.

Morgon på Ängen

Det är lördag morgon
på gruppboendet Ängen.
Musse och Samira har nyss börjat jobba.
De dricker kaffe och pratar
om vad de ska göra idag.

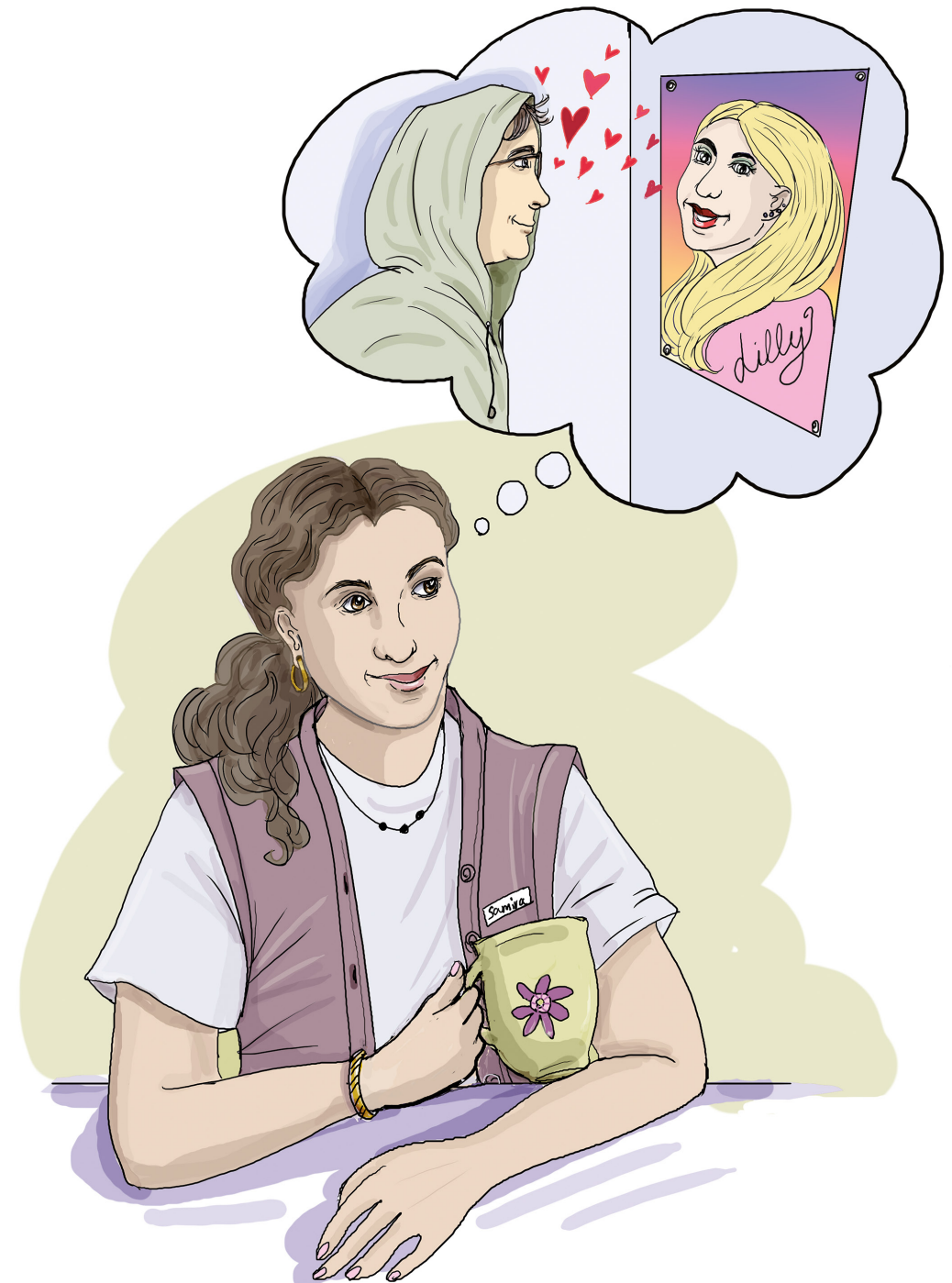
Ikväll ska hela gänget åka och se
den berömda stjärnan Lilly. Hon ska spela
med sitt band på stora dansbanan.

– Klas har pratat om den här dagen
i flera veckor! säger Musse. Jag tror
att han är lite kär i Lilly.

– Ja, jag såg honom titta på fotot
av henne i hallen, säger Samira.
Han såg lite kär ut.

– Jag har bokat en buss, säger Musse.
Den ska hämta oss här klockan 6.
Sen blir vi hämtade där klockan 9,
så Klas får tre timmar med Lilly!

– Det blir bra, säger Samira och reser sig.
Jag ska göra frukost till Eva nu. Vi ses sen!

Samira knackar på hos Eva.

– Kom in! ropar Eva glatt.

– Godmorgon Eva! säger Samira.

Har du sovit gott inatt?

– Ja, jag har sovit gott, säger Eva.

– Skönt, säger Samira. Ska vi göra gröt?

Eva nickar.

– Gröt med sylt på! säger hon.

Eva sätter en kastrull på spisen.

Hon vet precis hur man gör gröt.

Samira sätter sig och ser på.

– Vi ska se Lilly ikväll! säger Eva.

– Ja, det ska väl bli roligt? säger Samira.

– Hon är toppen! säger Eva. Jag ska dansa med Ali. Han dansar så bra!

– Det låter kul, säger Samira. Trivs du här på Ängen?

– Ja, säger Eva. Jag har så bra vänner här. Vänner är viktigt.

– Det har du rätt i, säger Samira.

– Jag bodde hos min mamma förut, säger Eva.

Det var också bra. Men nu är jag vuxen.

Då ville jag flytta hemifrån. Det gör ju alla.

Nu bor jag här. Med det bästa gänget!

– Ja, ni är ett bra gäng! säger Samira.

Jag är så glad att få jobba här hos er.

Det är mulet hela dagen. Regnet kommer och går. Några passar på att städa under dagen. Men inte Klas. Det krävs mycket mer än dåligt väder för att han ska städa. Musse har erbjudit sig att hjälpa honom. Men Klas säger att han inte har tid.

När klockan är kvart i sex står Samira och Musse med Frida i hallen och väntar. Då kommer Klas. Han ser ut som en helt annan person. Han har på sig en fin kostym, slips och svarta, blanka skor. Musse visslar högt.

– Oj oj, så snygg du är! säger han.

Klas ler och snurrar runt ett varv för att visa upp sig.

Samira och Frida klappar händerna.

– Jaaa! Så snyggt! säger Samira.

Nu kommer Eva ut. Hon stannar tvärt när hon ser Klas.

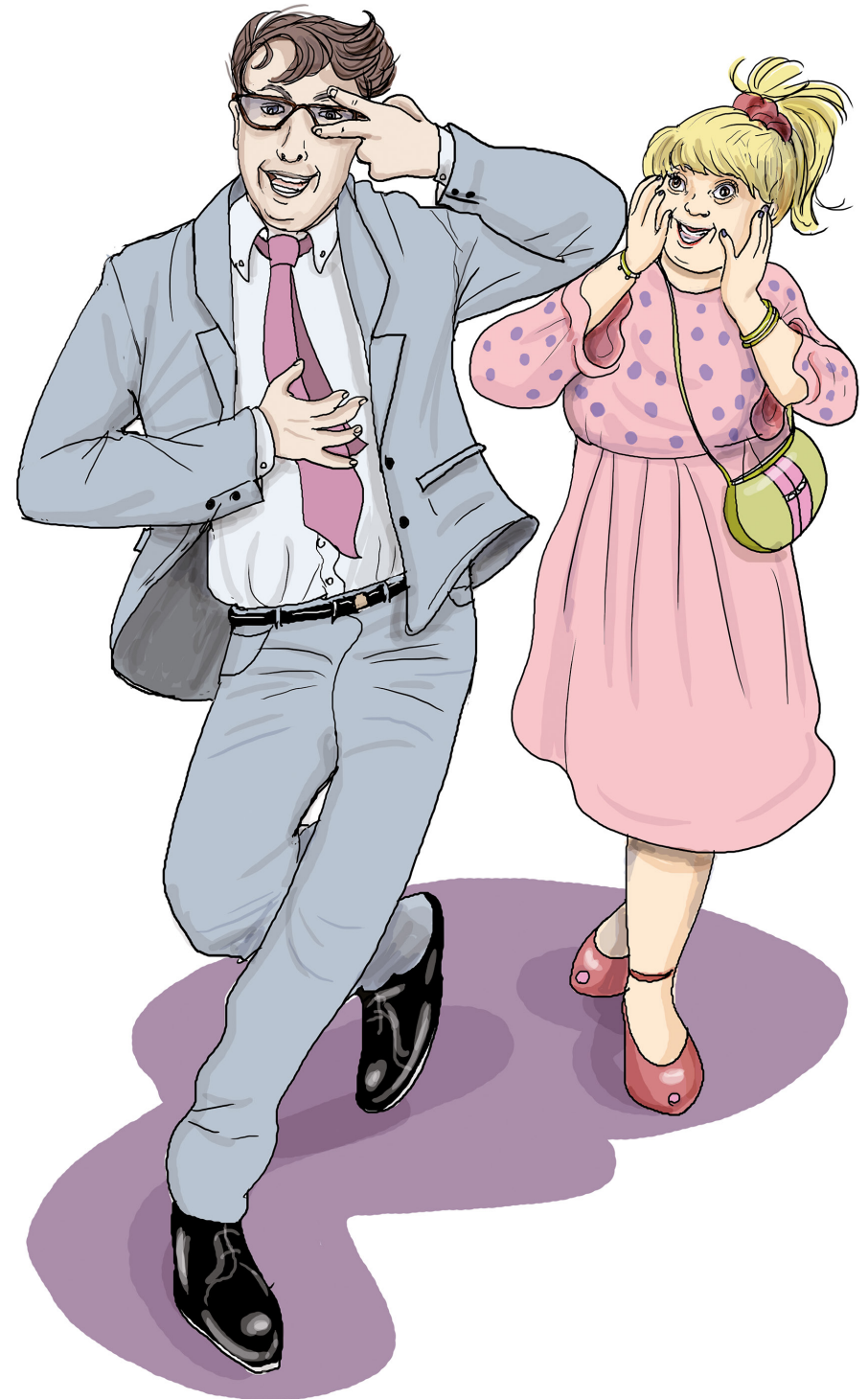
– Jäääklar! Snygga Klas! säger hon.

– Eva! Du som aldrig svär! skrattar Musse.

Klas ler medan de andra skrattar högt.

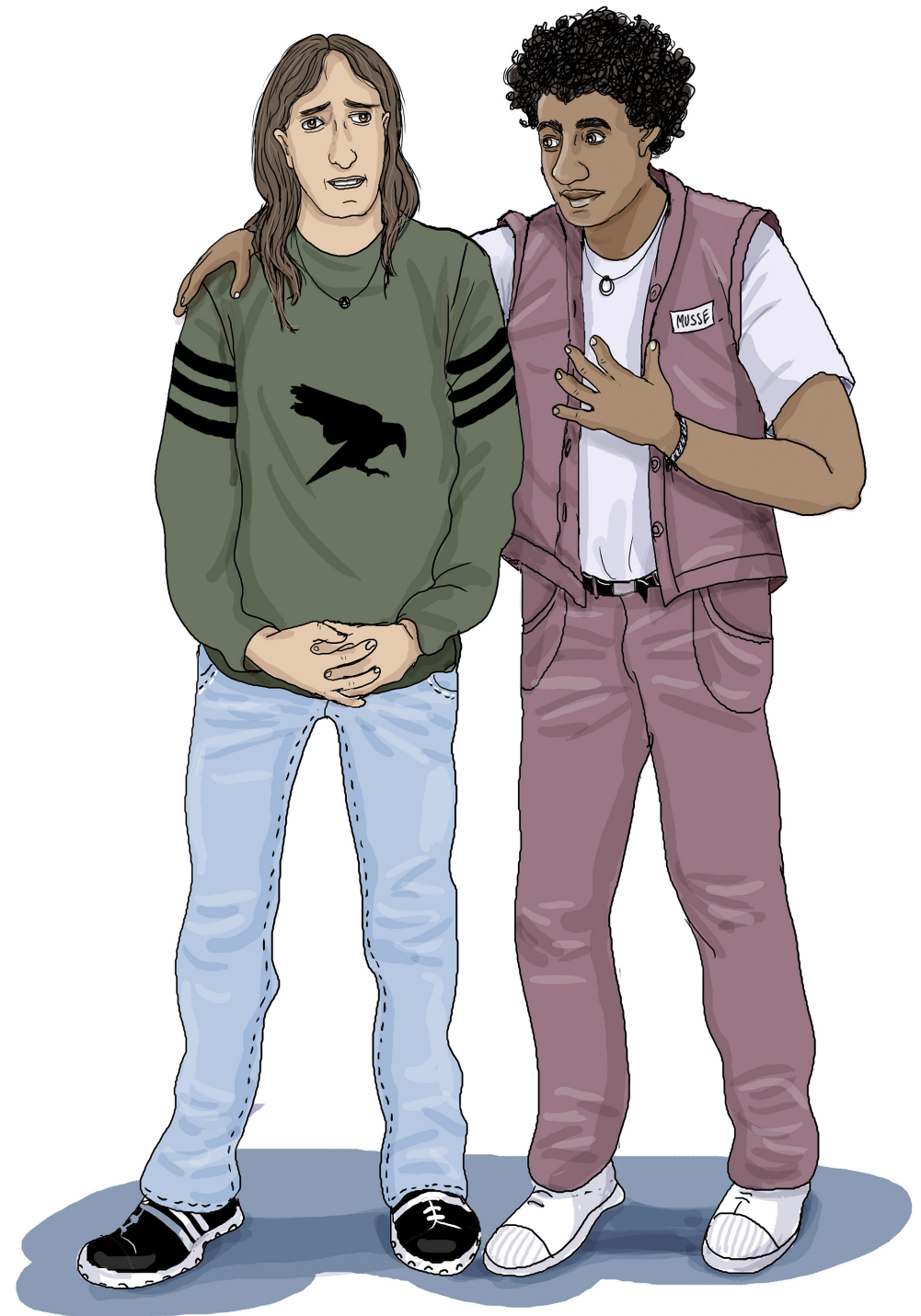
Då stannar en buss utanför Ängen.

– Bussen är här! ropar Samira.

Ali är orolig

- Dags att åka! säger Eva. Men var är Ali?
 - Jag hämtar honom, säger Musse.
- Musse knackar på Alis dörr.
- Ali öppnar direkt. Han ser orolig ut.
- Jag är nog på väg, säger han. Kanske.
- Åh.. Jag vet inte...
- Vad har hänt? säger Musse.
- Jag trodde att du ville följa med?
- Jo. Det vill jag. Men min värsta mobbare Jonte från skolan ska också dit.
- Jag förstår, säger Musse. Det är hemskt att bli mobbad. Jag vet.
- Har du också blivit mobbad? frågar Ali.
 - Ja, säger Musse. Men vet du vad?
- Du är med dina vänner nu. Du är inte ensam.
- Men om han säger något dumt då? säger Ali.
 - Då säger du bara: Kul att ses, men jag har inte tid med dig nu! Sen går vi. Jag hjälper dig, jag lovar.
- Ali funderar. Sen säger han:
- Jag vill ju se Lilly! Jag har lovat Eva att dansa.
 - Bra. Då går vi då? säger Musse. Kom! Bussen väntar!

En stund senare har alla satt sig i bussen.
De är glada! Den här dagen har de
sett fram emot länge!

– Åka buss, puss puss, ropar Eva glatt.
Alla i bussen skrattar.
Frida tecknar buss och slänger
slängpussar runt om till alla i bussen.

Klas ser glad och lite nervös ut.
Han ska äntligen få se henne. Lilly.
Han är nog lite kär i henne, tänker han.
Fast inte på riktigt kär, han känner ju inte henne.
Men lite på avstånd kär.
Så att det pirrar lite i kroppen.

Bussen närmar sig dansbanan.
Det är många som är på väg dit.
Många cyklar, andra går. Bussen kör sakta.

Ali kikar ut genom fönstret. Men han ser ingen
som han känner igen. Han andas ut.
Han ser på de andra och ler. Han är ju där
med sina bästa vänner. Det känns bra.

Framme på dansbanan

De är framme nu. Bussen parkerar och alla kliver av.

– Kolla, så mycket folk! ropar Eva.

– Nu håller vi ihop, säger Musse. Okej?

Alla nickar. Det är spännande!

Musse kör Fridas rullstol och går först.

Ali går sist. Han ser lite orolig ut.

Eva vänder sig om och ler mot Ali.

– Vi ska dansa mycket idag! säger hon.

Ali nickar och ler tillbaka.

Några minuter senare kommer Lilly och bandet upp på scenen.

Alla klappar händerna och visslar.

Sen börjar bandet spela och Lilly

börjar sjunga. Frida sätter fingrarna

i öronen direkt, så Musse tar fram

hennes hörselskydd.

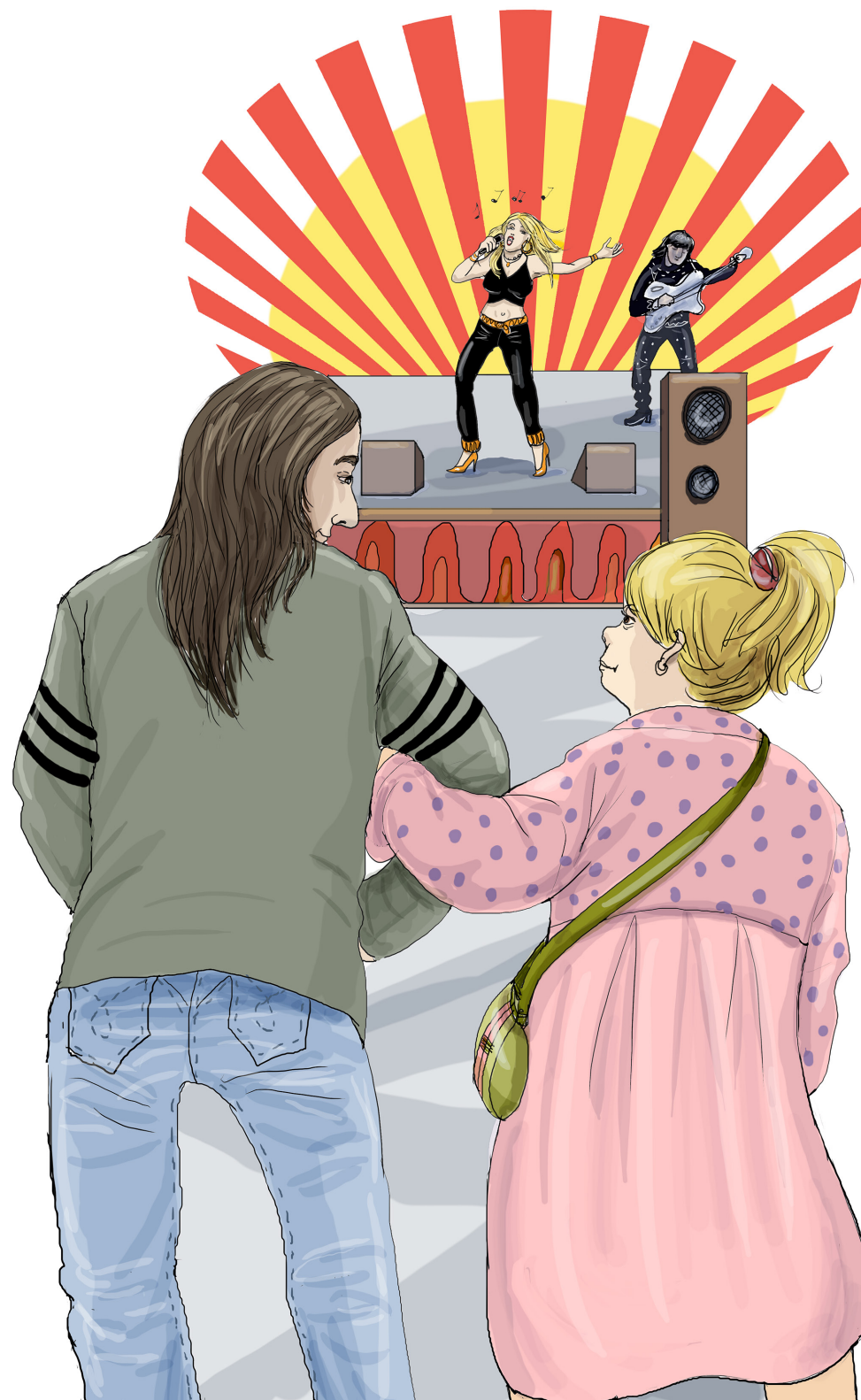
Då blir det lagom högt för henne.

– Får jag lov? säger Ali och

räcker fram armen till Eva.

Eva ler stort och tar hans arm.

Äntligen är det dags att dansa!

Dansgolvet är fullt av folk.
Musse dansar med Frida i rullstolen.
Samira och Klas står mest och lyssnar
på musiken. Klas ler stort. Man kan se
att han älskar musiken. Och Lilly.

Efter sista låten kommer Ali
och Eva tillbaka från dansgolvet.
De är svettiga men glada.
De har dansat nästan hela tiden.
– Jag har aldrig haft så roligt, säger Eva.
– Inte jag heller! säger Klas.

Musse och Samira samlar ihop gänget.
De börjar gå mot utgången.
Men det är trångt. Många ska ut samtidigt.
– Vänta lite! säger Musse. Det blir
för trångt med rullstolen nu...
– Ja, vi stannar här och väntar lite, säger Samira.
De stannar och låter andra gå förbi.

Plötsligt står en stor man framför dem.
Han har långt hår i en tofs och många taueringar.
– Hej Ali, säger han. Jag heter Jonte.
Kommer du ihåg mig?

Förlåt

Ali spärrar upp ögonen när han ser vem det är.

– Jonte, säger han. Från skolan.

– Ja, säger Jonte. Du. Jag såg dig dansa.

Han pekar ut mot dansgolvet.

– Jaha, säger Ali.

Han ser rädd ut. Musse ger rullstolen till Samira. Sen ställer han sig bredvid Ali.

– Ja, jag tänkte bara säga.... att...

FAN vad du dansar bra! säger Jonte.

Var har du lärt dig det?

Ali tror inte sina öron.

– Äh.... jag vet inte, svarar Ali. Jag bara gillar att dansa!

– Ja, det syns, säger Jonte. Och du.

Jag vet att jag var riktigt taskig mot dig i skolan.

Så... är det okej om jag säger förlåt?

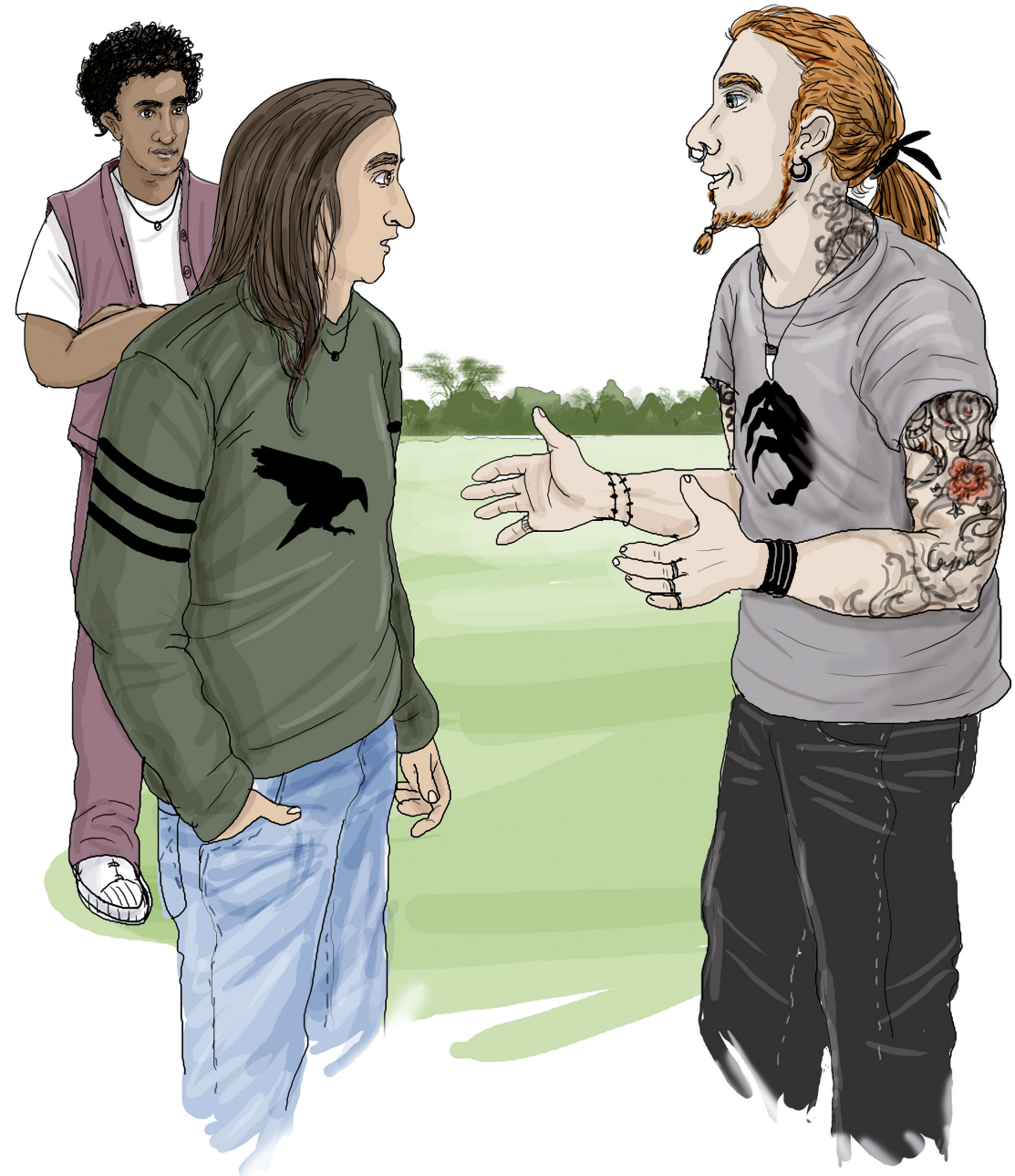
Ali tittar på Musse. Musse ler. Då ler Ali också.

– Du var taskig, ja, säger Ali lugnt. Men det var snällt av dig att säga förlåt. Jag förlåter dig.

– Tack, säger Jonte.

Jonte och Ali skakar hand. Båda ser lättade ut.

– Jag gillade Lilly, säger Jonte. Men att få träffa dig ikväll var ändå det bästa!

När Jonte har gått tittar Ali på Musse.

– Jag fattar inte, säger han. Jonte har visst blivit en snäll kille?

– Ja, säger Musse. De flesta av oss växer upp och inser att man kanske gjort en del dumma saker i sitt liv. Det var stort av honom att be om ursäkt, tycker jag. Modigt.

– Ja, modigt var det, säger Ali. Och nu behöver jag aldrig mer vara rädd för honom igen.

Eva går fram till Ali.

– Du ska inte vara rädd, säger Eva.

Bästa gänget på Ängen hjälper dig!

Ali kramar om Eva. Han ser lite rörd ut.

Sen går de vidare ut mot parkeringen.

Samira kikar efter bussen.

Den har inte kommit än.

– Vi kan stå här och vänta, säger Samira.

Bussen kommer nog snart.

Efter en stund har alla andra åkt. De är ensamma kvar. Samira kollar klockan igen.

Sen tar hon upp mobilen och ringer till färdtjänst.

Hon pratar med någon en stund.

När samtalet är slut vänder hon sig till de andra.

– Det kommer ingen buss, säger hon. Den har kört i diket. De kan skicka en annan buss.

Men den kommer först om en timme.

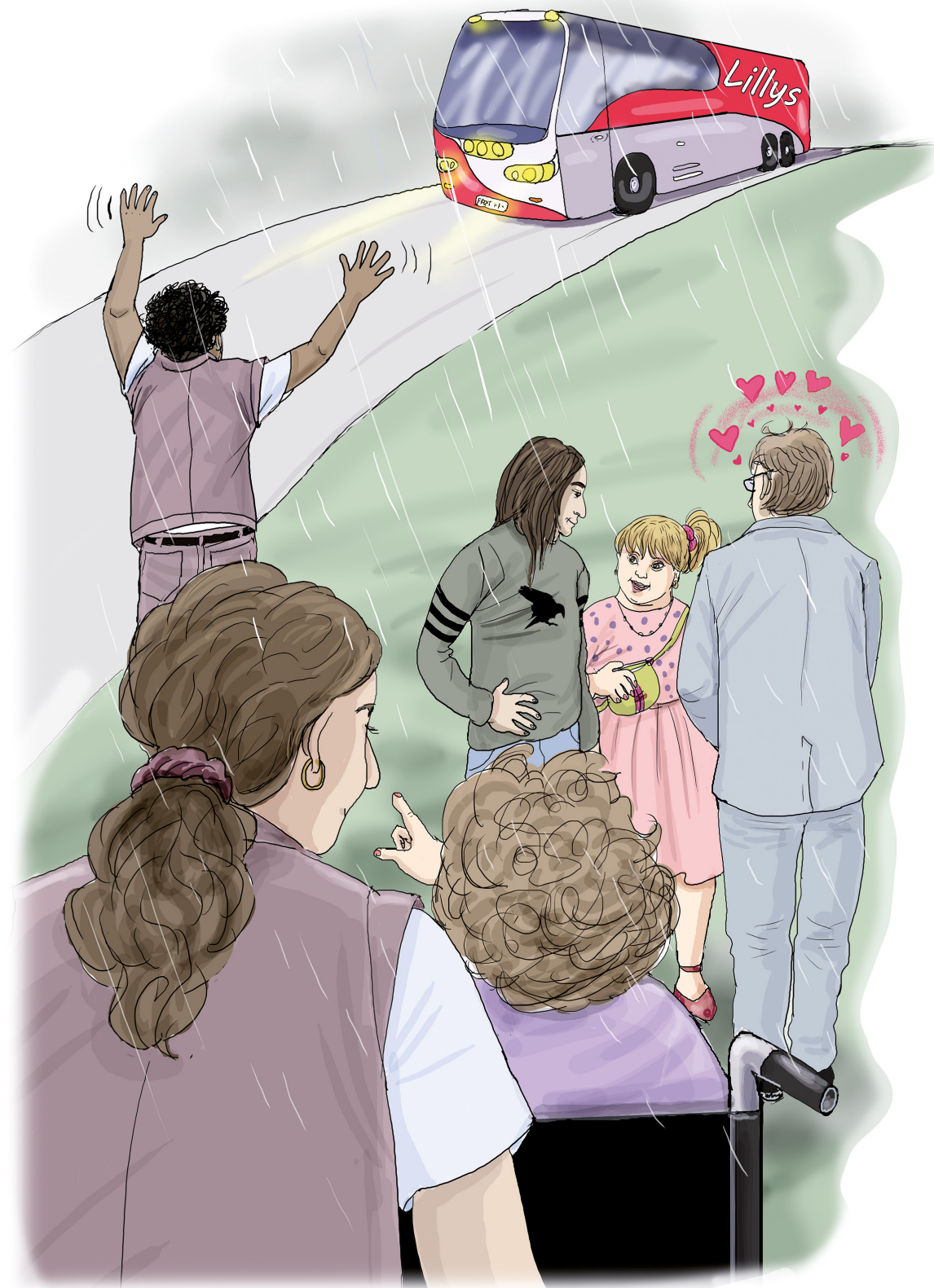

En annan buss kommer...

Frida håller ut handen framför sig.
Små droppar av regn landar på handen.
Hon tittar på de andra och gör tecknet för regn.
– Åh nej, inte regn, säger Klas. Min kostym
tål inte regn....
– Jag är kissnödig, säger Eva.

Då kommer en stor buss körande
från baksidan av huset. Klas läser högt
vad som står på bussen.
– Lillys, säger han. Kolla! Det är bandets buss.
– Bra, säger Musse. Vänta! Jag är strax tillbaka.

Musse kliver ut på vägen framför bussen.
Bussen stannar och någon öppnar dörren
för att prata med Musse. Musse pekar på
gänget och säger något. Sen vänder han
sig om och ropar:
– Kom! Jag har fixat skjuts hem!
– Va? säger Samira. Ska vi åka med bandet?
– Jag tror att jag svimmar, säger Klas.
– Åka buss, tecknar Frida och ler.
– Kom nu, vad väntar ni på? ropar Musse.

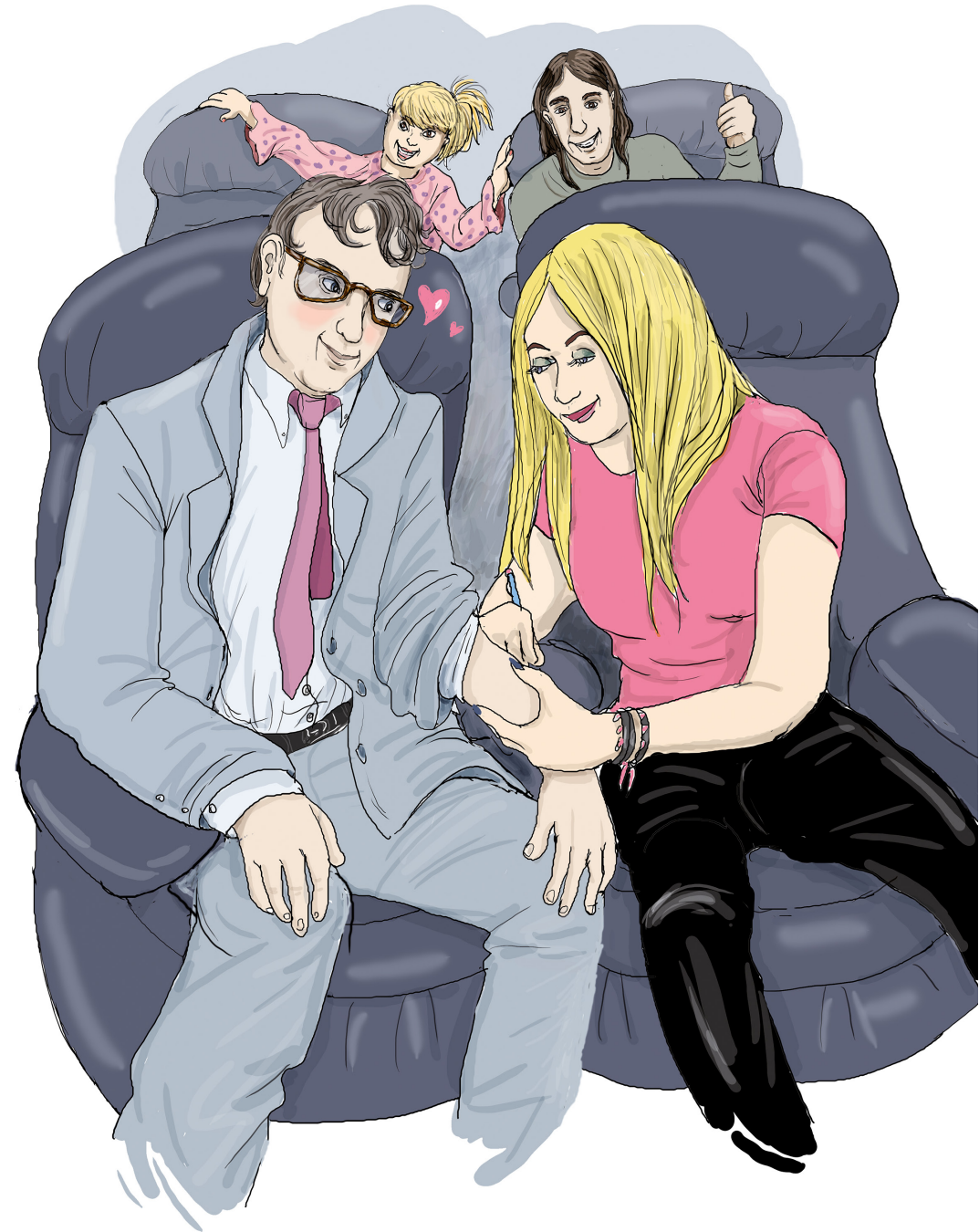

En stund senare är alla ombord på bussen.
– Hej, säger Lilly. Kom in, inte ska ni stå där i regnet en timme! Vi har gott om plats!
– Finns det en toalett? undrar Eva.
– Där inne, säger Lilly och pekar på en dörr.

Musse hjälper Frida upp i bussen.
Chauffören viker ihop rullstolen och lastar in den.
– Är alla klara? säger han. Då kör vi!
– Åka buss, puss puss! ropar Eva.
Frida tecknar buss och slänger slängpussar.

Bussen rullar genom staden. Bandet passar på att lära sig lite tecken under resan.
Eva och Frida lär dom hur man tecknar orden musik, sjunga, trumma, gitarr och piano.
– Ni är så duktiga, säger Eva och tecknar duktig.

Lilly har satt sig bredvid Klas.
– Har ni haft det bra ikväll? frågar hon.
– Ja, säger Klas. Du var så bra! Jag tror nog....
– Vad tror du? undrar Lilly.
– Jo, jag tror att det här är den bästa dagen i hela mitt liv! säger Klas.

Bussen stannar utanför Ängen.
När de har gått av vinkar bandet i fönstret.
– Stort tack, ropar Musse. Ni är bara bäst!
Lilly slänger en slängpuss och vinkar glatt.
Sen kör bussen igen.

När alla kommit till ro i sina lägenheter
packar Musse och Samira ihop sina saker.
De har lämnat rapport till nattens personal
och nu är det dags att åka hem.
– Vilken bra dag! säger Musse och ler.
– Ja! säger Samira. Det är så roligt
att jobba här. Vilket fint gäng som bor
här på Ängen!
– Ja, jag älskar att jobba här, säger Musse.
– Såg du att Klas fick Lillys autograf
på armen? säger Samira.
– Jag såg det, säger Musse och skrattar.
Han var så lycklig! Det blir inte lätt
att få honom att duscha på ett tag nu!

Musse vinkar och cyklar iväg.
Samira börjar gå. Hon är så glad.
Hon är på en riktigt bra plats i livet.
En plats i bästa gänget på Ängen.

Samira och Musse jobbar på Ängens gruppboende. Ikväll ska hela gänget iväg, den stora stjärnan Lilly ska spela med sitt band. Klas har längtat efter den här dagen länge. Eva vill gärna dansa med Ali. Men något är fel. Varför tvekar Ali att åka dit?

Kvällen blir förstås inte alls som de hade tänkt sig. Det bästa gänget på Ängen får en upplevelse de aldrig kommer att glömma igen!

Det här är den andra boken i serien om Ängens gruppboende. Serien är lättläst och vänder sig till alla som vill läsa lättlästa böcker med starka känslor, humor och dramatik.

Du har väl läst den första delen om som heter Spöken på Ängen?

Fler lättlästa böcker hittar du på
www.bonasignum.se

